

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy harmonizacja, do której zobowiązują dyrektywy 2006/42/WE⁽¹⁾, 2014/35/UE⁽²⁾ i 2014/68/UE⁽³⁾, zezwala państwom członkowskim na wprowadzanie wymagań w zakresie bezpieczeństwa, a w razie odpowiedzi twierdzącej, na jakich warunkach i w jakim zakresie, w odniesieniu do urządzeń, których dotyczą te dyrektywy, w przypadku gdy wymagania te nie wiążą się z wprowadzaniem zmian do tych spośród urządzeń, które – jak potwierdza opatrzenie ich „oznakowaniem CE” – są zgodne z wymaganiami wspomnianych dyrektyw?
- 2) Czy harmonizacja, do której zobowiązują wspomniane dyrektywy, zezwala państwom członkowskim na ustanowienie, wyłącznie dla celów stosowania wspomnianych urządzeń w obiektach użyteczności publicznej i w odniesieniu do szczególnego ryzyka związanego z zapewnieniem bezpieczeństwa przeciwpożarowego, wymagań bezpieczeństwa, które mogą wiązać się z dokonaniem zmiany tych urządzeń, które jednak – jak potwierdzałoby umieszczenie na nich „oznakowania CE” – są zgodne z wymaganiami tych dyrektyw?
- 3) Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie możliwe byłoby udzielenie odpowiedzi twierdzącej, gdyby określone wymagania bezpieczeństwa z jednej strony obowiązywały wyłącznie w przypadku wykorzystywania przez wspomniane urządzenia łatwopalnych płynów chłodniczych jako alternatywy dla fluorowanych gazów cieplarnianych, zgodnie z celami, o których mowa w rozporządzeniu nr 517/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych⁽⁴⁾, a z drugiej strony dotyczyły tylko tych urządzeń, które mimo ich zgodności z wymaganiami wynikającymi ze wspomnianych dyrektyw nie dają, w odniesieniu do ryzyka pożaru w przypadku stosowania łatwopalnych płynów chłodniczych, gwarancji hermetycznego zamknięcia?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn, zmieniająca dyrektywę 95/16/WE (Dz.U. 2006, L 157, s. 24).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz.U. 2014, L 96, s. 357).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/68/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku urządzeń ciśnieniowych (Dz.U. 2014, L 189, s. 164).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. 2014, L 150, s. 195).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd Nessebyr (Bułgaria) w dniu 27 października 2021 r. – postępowanie karne przeciwko G. ST.T.

(Sprawa C-655/21)

(2022/C 37/22)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rajonen syd Nessebyr

Strony w postępowaniu głównym

G. ST.T.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ustawodawstwo i orzecznictwo, zgodnie z którymi wyrządzone właścicielowi szkody są częścią znamion przestępstw określonych w art. 172b ust. 1 i ust. 2 Nakazatelen kodeks (kodeksu karnego), są zgodne ze standardami dotyczącymi szkód wynikających z niezgodnego z prawem wykonywania praw własności intelektualnej, ustanowionymi w dyrektywie 2004/48/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy ustanowiony w orzecznictwie w Republice Bułgarii oparty na domniemaniu mechanizm określania szkód – w wysokości wartości oferowanych do sprzedaży towarów, obliczonej po cenach detalicznych wytworzonych zgodnie z prawem towarów – jest zgodny ze standardami określonymi w dyrektywie 2004/48/WE?

- 3) Czy ustawodawstwo, w którym brakuje rozróżnienia między naruszeniem administracyjnym (art. 127 ust. 1 obowiązującego aktualnie ZMGO i art. 81 ust. 1 obowiązującego do 2016 r. ZMGO) a przestępstwem określonym w 172b ust. 1 NK, i, na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, również przestępstwem określonym w 172b ust. 2 NK, jest zgodne ze wskazaną w art. 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zasadą ustawowej określoności czynów zabronionych?
- 4) Czy przewidziane w art. 172b ust. 2 NK kary – od 5 do 8 lat pozbawienia wolności i grzywny od pięciu do ośmiu tysięcy BGN – są zgodne z ustanowioną w art. 49 ust. 3 karty zasadą, by ciężar nakładanych kar nie był nieproporcjonalnie surowy w stosunku do popełnionego przestępstwa?

(¹) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. 2004, L 157, s. 45).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 29 października 2021 r. – IM GESTÃO DE ATIVOS – SOCIEDADE GESTORA DE ORGANISMOS DE INVESTIMENTO COLETIVO, S.A. i in./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-656/21)

(2022/C 37/23)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD).

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IM GESTÃO DE ATIVOS – SOCIEDADE GESTORA DE ORGANISMOS DE INVESTIMENTO COLETIVO, S.A. i in..

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 2 dyrektywy 2008/7/WE (¹) sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak pozycja 17.3.4 Código do Imposto do Selo (kodeksu opłaty skarbowej), która przewiduje obciążenie Imposto do Selo (opłatą skarbową) prowizji pobieranej przez banki od podmiotów zarządzających otwartymi funduszami inwestycyjnymi w zakresie nieruchomości z tytułu świadczenia usług związanych z działalnością bankową mającą na celu konkretyzację nowych subskrypcji na jednostki uczestnictwa („JU”), to znaczy ukierunkowanych na zapewnienie nowych wpływów kapitału dla funduszy inwestycyjnych w formie subskrypcji nowych jednostek uczestnictwa emitowanych przez fundusze?
- 2) Czy art. 5 ust. 2 dyrektywy 2008/7/WE sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, które przewiduje obciążenie Imposto do Selo prowizji za zarządzanie pobieranych przez podmioty zarządzające otwartymi funduszami inwestycyjnymi w zakresie nieruchomości, ponieważ owe prowizje za zarządzanie zawierają refakturowanie prowizji pobieranych przez baki od podmiotów zarządzających z tytułu wspomnianej działalności?

(¹) Dyrektywa Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. 2008, L 46, s. 11).